

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy opiera się na twierdzeniu, że decyzja narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasadę dobrej administracji i prawo skarżących do obrony, ponieważ Komisja nie zezwoliła skarżącym na dostęp do akt postępowania wyjaśniającego i nie dała im możliwości efektywnego przedstawienia swojego stanowiska.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE poprzez to, że Komisja niesłusznie przypisała sporne środki państwu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE poprzez to, że Komisja błędnie odmówiła oparcia się na porównywalnej analizie, która doprowadziłaby do wniosku, że nie nastąpiło udzielenie pomocy na rzecz skarżących. Tytułem zarzutu ewentualnego twierdzi, że Komisja nie podała właściwych wartości usług marketingowych, niesłusznie odrzuciła uzasadnienie, dlaczego lotnisko podjęło decyzję zakupu takich usług, błędnie odrzuciła możliwość, że część usług marketingowych mogła być nabyta w celach związanych z interesem ogólnym, nie dokonała oceny porozumień handlowych z odrębnych punktów widzenia prywatnego inwestora właściciela i zarządcy lotniska, oparła swe wnioski na niepełnych i niewłaściwych danych w celu obliczenia rentowności portu lotniczego, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, niesłusznie oparła swą ocenę tylko na uzgodnionych trasach oraz nie uwzględniła efektów sieciowych, jakich lotnisko mogło spodziewać się uzyskać ze swojego związku z Ryanair. W każdym wypadku, nawet gdyby skarżący odnieśli korzyść, Komisja nie wykazała, że korzyść ta miała selektywny charakter.
4. Zarzut czwarty, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE, poprzez to, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła prawo, stwierdziwszy, iż pomoc dla Ryanair i AMS była równa łącznym krańcowym stratom lotniska w Pau, a nie faktyczną korzyścią Ryanair i AMS. Komisja powinna była zbadać zakres, w jakim sporna korzyść została naprawdę przeniesiona na pasażerów Ryanair. Następnie Komisja nie określiła ilościowo jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej, jaką uzyskał Ryanair przez (rzekome) przepływy płatności poniżej kosztów lotniska w Pau. W końcu Komisja nie wyjaśniła właściwie, dlaczego odzyskanie sumy pomocy określonej w decyzji było konieczne dla zapewnienia przywrócenia sytuacji sprzed wypłacenia pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2015 r. – Beele Engineering/OHIM (WE CARE)

(Sprawa T-220/15)

(2015/C 228/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beele Engineering BV (Aalten, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „WE CARE” – zgłoszenie nr 12 610 143

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15.01.2015 w sprawie R 1424/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2015 r. – Beele Engineering/OHIM (WE CARE)**(Sprawa T-222/15)**

(2015/C 228/24)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Beele Engineering BV (Aalten, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „WE CARE” – zgłoszenie nr 12 610 275

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11.02.2015 w sprawie R 1933/2014-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2015 r. – Morton’s of Chicago/OHIM – Mortons the Restaurant (MORTON’S)**(Sprawa T-223/15)**

(2015/C 228/25)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Morton’s of Chicago, Inc. (Chicago, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Moss)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mortons the Restaurant Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca